

Mieli tėveliai,

padovanokite skaitymo džiaugsmą savo vaikams! Skaitydami jie lavins vaizduotę, kūrybingumą, plės kalbos žodyną, geriau pažins save, mokysis išsakyti savo mintis ir jausmus, įsijausti į kito žmogaus emocijas.

Šioje serijoje rasite tai, kas svarbu ir patrauklu vaikui: nesudėtingo turinio, didžiosiomis raidėmis parašytą istoriją, kurios paskatins skaityti, įsijausti į pasakojimo esmę, fantazuoti ir labiau pasitikėti savimi.

1 žingsnis

Skiemuoti tekstai didžiosiomis raidėmis, smagi gausiai iliustruota istorija.

2 žingsnis

Tekstai didžiosiomis raidėmis, nesudėtingi žodžiai, trumpos (iki 1000 žodžių) linksmos istorijos, patrauklios iliustracijos, įsimintini veikėjai.

3 žingsnis

Tekstai didesniu šriftu, pažengusiems skirtos istorijos (iki 3000 žodžių), nepamirštami veikėjų nuotykiškai, spalvingi charakteriai, fantaziją ir jausmus sužadinantis siužetas.

**KVIEČIAME SURASTI SAVO KNYGĄ, KURI
SUDOMINTŲ IR ĮTRAUKTŲ NUO
PIRMŲ EILUČIŲ!**

Į meškos urvą įlėkė kiškis.

– Meška, kur iškeliauja žiemoti medžiai? – paklausė.

– Medžiai lieka ten pat, kur stovi, – žiovaudama atsakė meška. – Galvoje turėjai paukščius. Paukščiai išskrenda žiemoti į pietus.

– Meška, aš vis dėlto spėju,
kad dalis medžių šiemet
išskrido į pietus.

– Juk medžiai neskraido, –
paaiškino meška. – Man
taip atrodo... – Ji pabandė
pasikasyti ankstyvo ryto niežulį,
prikibusį pačiame nugaros
viduryje, bet nepasiekė. – Uch...
Gal galėtum man pakasyti
niežulį? Jis va ten.

– Žinoma!

Kiškis pašoko taip aukštai, kaip tik įstengė.

– Hm. Kiški, tai panašiau į kutenimą.

– Tai kad iki to niežulio neprasibraunu per tavo storą kailį...

– Tiesa, – sutiko meška. – Ką gi, dėkui, kad stengeisi. Verčiau eisiu ir pati pasikasysiu į savo kasymosi medį.

– E, meška... – bandė kažką pasakyti kiškis.

Bet meška jau lingavo upelio link. Priėjusi pažvelgė kairėn. Pažvelgė dešinėn.

– O kur... – pratarė meška.

– Kaip tik tai ir mėginau
tau pasakyti... – prisivijęs
pasakė kiškis.

– Kur dingio mano
mėgstamiausias
kasymosi medis?

– Gal išskrido žiemoti
į pietus? – spėjo kiškis.
Dėl viso pikto meška
užvertė galvą į dangų.

– Ne...

Tada kiškis kai ką
išvydo. Netekęs
žado, jis parodė
į žemę.

Meška pažvelgė.

Ten, kur anksčiau stovėjo jos kasymosi
medis, pūpsėjo *kelmas*. Meška priėjo arčiau.
Kelmas buvo išmargintas *dantų žymėmis*.
Milžiniškų dantų žymėmis.

Kiškiui pradėjo virpėti keliai.

– K... k... koks žvėriškas siaubūnas galėjo

SURYTI MEDĮ?

– Neišmanau, – atsakė meška. – Gal
alkanas? Beje, kaip tik prisiminiau. Eime
parsinešti medaus. Užsitapsime ant uogu
ir pavalgysime pusryčius.

– KODĖL TU NESIJAUDINI?! –
suriko kiškis.

